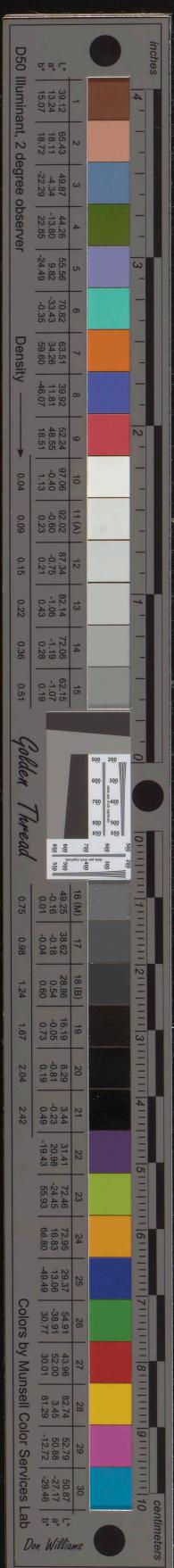
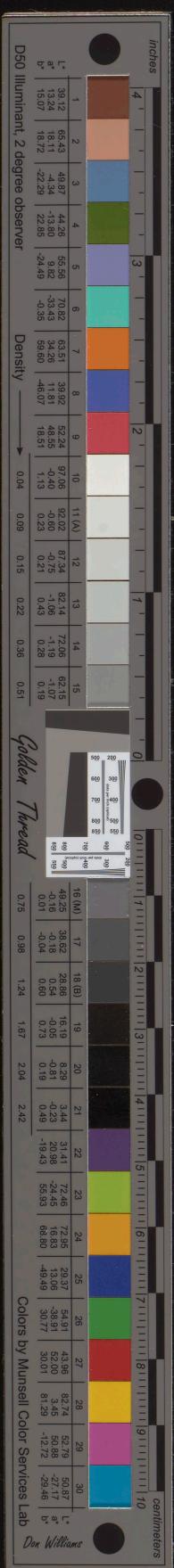

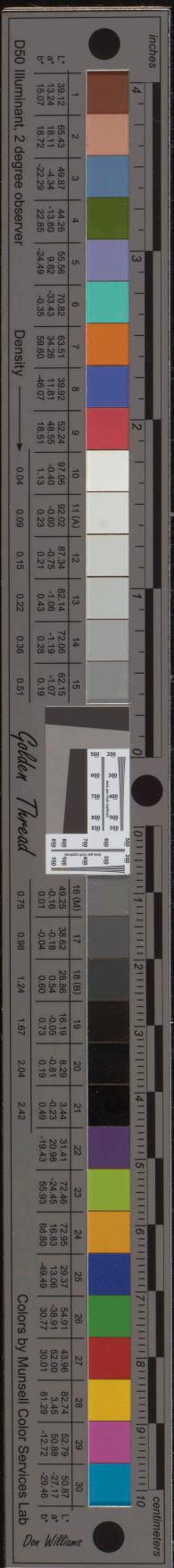
sup scalarium tuum qđ des tuum ē.
 Propt̄ te meti p̄m in clina d̄s meū
 aurem tuam et audi: aperi oculos
 tuos et uide desolatoēm m̄ram: eccl̄
 uitatem sup quam inuocatum est
 nōmen tuum. Neq; enim in iustifi
 cationib; nr̄is p̄sternunus p̄ces an
 faciem tuam. sed iurisfatioib; tuis
 multis. Scaudi dñē placare dñē:
 accende et fac. Nemorens ppter te
 meti p̄m d̄s nr̄s: qr nōm tuum iuo
 catum est sup ciuitatem et sup po
 pulum tuum: dñē d̄s nr̄: **sra. uij. let.** m. von. b.
 in dieb; illis. fcs est smo **li. regum.**
 dñi ad helvam thesbitem dices. Sur
 ge et uade in sapientiam sidoniorum.
 et manebis ibi. precepi enī ibi mu
 hieri uidue: ut paſcat te. Sumerit
 et abut in sapientiam. Cumq; ueſſ
 ad portam ciuitatis apparuit ei mu
 hieri uida colligens ligna. Et uocau

cam: dicitq; ei. Da mihi pauplū
ique in uase sit bibam. Cuiq; illa
p̄geret ut afferret: clamauit post ter
gum cuius dices. Affer mihi obsec̄.
et bucellam panis: in manu tua. Qc
respondit. Tunc dñs t̄s tuus: quia
non habeo panem nisi q̄intum pa
gillus cape potest farine in ydria: et
pauplūm olei in lechito. En colligo
duo ligna. ut ingrediār et faciā illō.
michi et filio meo: ut comedamus
et moriamur. Itd quam behas ait.
Voli timēc: sed uade et fac sicut dia
sti. Acerūtamen i mīchi p̄mū fac te
ip̄a farinula: subcanericūm panem
parvulum: et affer ad me. Tibi autē
et filio tuo facies postea. hec autē
dicit dñs t̄s isrl: ydria farine non
deficiet: nec lechitus olei minuetur.
usq; ad diem in qua datius est dñs
pluuiam sup fidem terre. Quicabi

ultus eius et respectus: unde nec
 reputauimus eum. Vnde languo-
 res nros ipse talit: et dolores nros
 ipse portauit. Et nos putauimus c-
 um quasi lepsum: et peccatum ad.
 et humiliatum. Ipse autem humiliatus
 est ppter iniquitates nras: acritus
 est ppter sceleria mia. Disciplina pac-
 ire super eum: et luxore eius sanati-
 sumus. Omnes nos quasi oves i-
 errauimus unusquisque in viam suam
 dedicauit: et dominus posuit in eo iniqui-
 tatem omnium nrum. Oblatus est
 quia ipse uoluit: et non aperuit os
 suum. Sicut ovis ad occisionem du-
 cetur: et quasi agnus coram foden-
 te se obmutescet: et non aperuit os
 suum. De angustia et de iudicio i-
 sublatius est. Generacionem eius q
 em narrabit? Quia absensus est ex
 tra uiuentium. Propter scelus ppli

mei percaussi cum. Et dabit impiis
pseptimana: et diuites p'morte sua.
eo qđ iniquitate non fecit. neq; to
lis fuit in ore eius: et dñs uoluit
contere eum in infirmitate. Si po
suerit pro pccō animā suam: uide
bit semen longeum: et uolūtas
dñi uimanū eius dirigeat. Pro eo
qđ laborauit anima eius: uidebit
et saluabitur. Inscia sua iustifica
bit ip̄e iustus filius meus multos.
et iniquitates eorum ip̄e portabit.
Ioco disp̄dam ei pl̄mos: et forcūz
dūctet spolia. Pro eo qđ tradidit
in morte animam suam: et cū scelē
ratis reputatus est. Et ip̄e peccata
multorū vult: et p̄transgressori
b̄rigauit ut non perirent. Dicat
dñs omnip̄c. fixa. v. in cena dō. Ad dō
R̄es. Conuenientib⁹ r̄it̄os. n. xi. d.

H

